

Kyllä se siitä

On eletty eristyksissä puolitoista vuotta. Matkustamaan ja liikkumaan tottuneelle aika on ollut yhtä piinaa. Onneksi nyt maailma alkaa vähitellen avautua. Mekin pääsimme sitä vähän maistelemaan.

Aikanaan pohjoisen Itämeren komein laiva Silja Serenade valmistui Turusta vuonna 1990. Valmistumiseen liittyi kiemuroita, koska mahtava Wärtsilä Meriteollisuus ajautui konkurssiin. Sisarlaiva Silja Symphony tuli sitten vuotta myöhemmin. Laivat on sittemmin pidetty remontein timmissä kunnossa.

Serenaden ja Symphonyn idea ja suunnitelma olivat ainutlaatuiset. Keskellä laivaa kulkee leveä promenaadi, jota viisikerroksiset kaupunkitalot ikään kuin reunustavat. Katutasossa on ravintoloita, baareja ja kauppoja niin kuin kaupungissakin.

Mitä ihmiset tekevät kaupunkilomillaan? Itsestään selvää, käveleskelevät, istuskelevat ja nautiskelevat. Ne jotka istuvat ravintolassa tai terassilla, tarkkailevat kadulla käveleviä ihmisiä. Kävelijät taas katselevat ja arvioivat pöydissä aikaansa viettäviä vieraita. Silja Serenaden ja Symphonyn idea täyttää nämä molemmat.

Ruotsiin liikennöidessään laivat seisoivat päivän laiturissa. Aikoinaan laivoihin pääsi käymään vaikkapa lounaalle. Vein muutaman kerran niihin asiakkaitani. Jo heti promenaadille astuessaan monelta pääsi vau. Ihmeellistä! Missä tällainen on tehty?

Koronan takia laivat ovat saaneet lillua pitkään parkissa. Nyt vihdoin painajainen alkaa helpottaa. Silja Serenade aloitti karanteenivapaat risteilyt. Laiva lähtee Helsingistä, odottelee yön Tallinnassa ja palaa seuraavana päivänä Hesaan. Laivasta ei saa poistua, eikä siihen oteta matkustajia Tallinnasta.

Yhtiö myy lippuja halvalla ja tarjoaa samalla laivasta edullisen parkkipaikan. Maalta tulevan on vaikea löytää pysäköintipaikkaa, ja jos löytää, se maksaa julmetusti. Parkkipaikkaan liittyy tietysti myös toisenlaista ”substanssia”.

Autot ohjataan valtavalla autokannella löysään ja väliin jätetään vapaa kaista. Ei näytä tehokkaalta. No, homma on tietysti tiedossa. Kotona on jo kätevällä nettisovelluksella valittu tuliaisia. Tilatut tavarat toimitetaan autokannelle biilin viereen.

Laivalla vallitsee iloinen meininki, eikä kenenkään suu ole mutrussa. Toistuvasti muistutetaan hygieniasta ja turvaväleistä. Ihmisiä kehoitetaan liikkumaan vain omissa seurueissaan. Maskeja käytetään vähänlaisesti.

Tungosta ei ole. Pari trubaduuria esiintyy. Promenaadilla tanssahdellaan spontaanisti. Valtaosa ravintoloista on auki, ja sisään mahtuu varaamatta. Henkilökunta on innostunut, kuin laitumelle päästetyt hiehot. Sen kyllä ymmärtää, koska niin monet ovat joutuneet lomautetuiksi.

Joskus kauan sitten ruoka ja juoma oli laivoilla halpaa. Ne ajat ovat menneet. Oluesta saa pulittaa saman kuin maissakin. Mutta ruoka on kyllä mainiota, etenkin merenherkut.

Ulkona on paahtava keli. Laiva matelee osateholla lähes tyyntä Suomenlahden pintaa. Kevyt tuulahdus virkistää välillä. Lokkeja, muita lintuja ja muutama komea perhonenkin on lähtenyt matkaan kokemaan tätä uutta vapautta.

Kyllä se siitä.

pajen.fi